Terítő - a körtvélyesi református templomból

Textil- és viseletgyűjtemény

Leltári szám:	19717
Készítés ideje:	17. SZÁZAD VÉGE
Készítés helye:	Magyarország
Anyag:	aranyozott ezüstfonal; lenvászon; selyemfonal
Technika:	laposöltés; mintásan letűzött fémfonalas hímzés; száröltés
Méretek:	szélesség: 183 cm hosszúság: 217 cm

A hímzés a terítő szélét és közepén egy hosszanti sávban díszíti. A széleken zárt gránátalma és enyhén hajló, fogazott szélű akantuszlevél váltakozik. A középső sáv nagy, négyszirmú rozettáit és gránátalmás, szimmetrikus virágbokrait vékony, kacsokkal és apróbb virágokkal díszített, hullámzó inda kapcsolja össze. E sáv alsó és felső szélén megismétlődik a keretminta. A szegélyeken kívül aranyfonalas, beljebb borvörös hímzett csík fut végig. A magyar hímzések erősen stilizált csoportjába tartozik, a dúsan hímzett fő motívumok és a vékony, rajzos díszű inda ellentéte késői eredetre utalnak.

A Magyar Nemzeti Múzeum adatai szerint a terítő körtvélyesi (Abaúj-Torna megye) református egyházból származik. Az Almási völgyben fekvő falu földesurai egykor az Esterházy hercegek voltak. Elképzelhető, hogy a tökéletes mestermunkára valló terítő az ő adományukként került az egyházhoz.

Irodalom

- László Emőke: *Magyar reneszánsz és barokk hímzések. Vászonalapú úrihímzések*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 2001. - Nr. 77.
- Szerk.: Péter Márta: *Reneszánsz és manierizmus. Az európai iparművészet korszakai*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1988. - Nr. 418. (téves ltsz.mal)
- *Silke og Guld*. Koppenhaga, 1986. - kat.56.
- Radvánszky Béla: *Magyar családélet és háztartás a XVI-XVII. században. I. (Reprint)*. Helikon Kiadó, Budapest, 1986. - 241. kép

© 2012-2026, Minden jog fenntartva Iparművészeti Múzeum